

A Kúria a dr. Ódor Ildikó ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. Németh Ferenc István ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes (alperes címe) ellen szerződés teljesítése iránt a Fővárosi Bíróság előtt 28.P.25.627/2007. számon megindított, és a Fővárosi Ítéltábla 2011. február 18-án 6.Pf.21.494/2010/4. számon hozott jogerős részítéletével befejezett perében az alperes 7. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t :

A Kúria a jogerős részítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget. Az alperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes és az alperes 2006. szeptember 4-én a tűzkár kockázatra is kiterjedő ... vagyonszociális szerződést kötött a felperes **cím** alatti ingatlanára. A biztosított ingatlanon álló épületben 2007. március 16-án tűz keletkezett. Ennek következtében az épület megrongálódott, a benne lévő ingóságok részben megsemmisültek, részben megrongálódtak. A települési önkormányzat jegyzője 2007. június 9-én kelt határozatával az épületet és az építményeket életveszélyesnek nyilvánította és elrendelte lebontásukat. Az alperes a felperes biztosítási szolgáltatás iránti igényét elutasította, mivel álláspontja szerint a tűz szándékos gyújtogatás eredménye volt.

A felperes keresetében 12.620.000 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperesnek fizessen meg 6.500.000 forintot és kamatait. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A lefolytatott bizonyítás alapján nem találta kétséget kizáróan megállapíthatónak a szándékos gyújtogatás tényét. Rögzítette, hogy a tűz keletkezésekor a felperes és családtagjai nem tartózkodtak otthon. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperes vagy családtagjai magatartása miatt keletkezett a tűz. Ugyanakkor a felperes nem tett eleget kárenyhítési kötelezettségének, mert nem

gondoskodott a leégett épület állagának a megóvásáról. Ezért vált lehetetlenné az épület helyreállítása és vált szükségessé a lebontása. Indokai alapján az épület helyreállítási költségének, 3.050.000 forintnak, továbbá a 3.450.000 forint összegben megállapított ingókárnak a megfizetésére kötelezte az alperest.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság részítéletével az épületben keletkezett károkra megítélt 3.050.000 forint és kamatai tekintetében az első fokú ítéletet helybenhagyta. Az ingóságokban keletkezett kár és a perköltség körében az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezte és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A tűzkár keletkezésének okára vonatkozó bizonyítékok mérlegelésével az elsőfokú bírósággal egyezően arra következtetett, hogy az aggálytalannak tekintett igazságügyi szakértői vélemény nem támasztotta egyértelműen alá a szándékos gyújtogatás tényét. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem volt egyébként sem jelentősége annak, hogy a tüzeset szándékos gyújtogatással keletkezett-e, mivel a biztosítási szerződés és a biztosítási szabályzat nem zárta ki a biztosítási kockázatból a szándékos gyújtogatást. A Ptk. 556.§ (1) bekezdése és az azzal egyezően rendelkező biztosítási szabályzat alapján az alperesnek mentesülése érdekében azt kellett volna bizonyítani, hogy a tüzet szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartásával a felperes vagy vele közös háztartásban élő hozzátartozója okozta. Az alperesnek az az állítása, hogy a gyújtogató a felperesi személyi körből jutott a ház kulcsához, nem nyert bizonyítást, és egyébként sem ad alapot a felperes és hozzátartozóinak a tüzesetet kiváltó szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartása megállapítására.

A jogerős részítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes előadta, hogy a perbeli bizonyítékok alapján a szándékos gyújtogatás ténye bizonyítást nyert. Az általa előterjesztett magánszakvélemény ezt egyértelműen alátámasztotta. Az ezzel ellentétes, a perben kirendelt tűzvédelmi szakértő által adott szakvélemény több ellentmondást tartalmazott, és a perben megállapított tényekkel, illetve bizonyítékokkal ellentétben állt. Ezért a bíróság indokolatlanul mellőzte az ellenőrző szakértő kirendelésére irányuló alperesi indítványt.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy a tüzeset körülményei egyértelműen arra utalnak, hogy a tüzet a felperes maga idézte elő, vagy pedig átadta az épület kulcsát annak a személynek, aki a gyújtogatást elkövette. Ez utóbbi esetben nyilvánvaló a felperes és a gyújtogató szándékegysége. Utalt a Pfv.VIII.21.526/2009/12. számú felülvizsgálati határozat analóg döntésére.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a részítélet körében a határozat hatályában való fenntartására irányult. A további

előadásával a másodfokú bíróságnak az ingók körében kifejtett indokait vitatta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálat tárgyát a jogerős részítélet elsőfokú ítéletet helybenhagyó ítéleti rendelkezése képezte. A részítéletbe foglalt, az ingók körére kiterjedő hatályon kívül helyező végzés a Pp. hivatkozott rendelkezése szerint felülvizsgálattal nem volt támadható. Ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felperes ellenkérelmében az ingóságok körében kifejtett indokokat figyelmen kívül hagyta.

Az ingatlankárok körében a Kúria a jogerős részítélet indokaival egyetértett. A Ptk. 556.§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerint az alperesnek mentesülése érdekében bizonyítania kellett volna, hogy a kárt a felperes vagy vele közös háztartásban élő hozzátartozója jogellenesen, szándékosan vagy súlyosan gondatlanul okozta. A peradatok egyértelműen azt támasztották alá, hogy a gyújtogatás a fenti személyi kör távollétében történt. Helyesen hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a szándékos gyújtogatás feltételezésével sem lehetett a tűzokozás és a felperesi kör jogszabályban meghatározott magatartása között okozati összefüggést megállapítani. Az említett ténykérdéssel kapcsolatban bizonyítás nem folyt, mérlegelhető bizonyíték nem állt a bíróság rendelkezésére. Az is alperesi feltételezésként hangzott el a perben, hogy a tüzet okozó személy a felperes által átadott kulccsal jutott be az épületbe. Arra pedig még a feltételezés szintjén sem hangzott el tényállítás, hogy a gyújtogató a felperessel (családjával) szándékegységben hajtotta végre a tűzokozást. Az említett tényállásbeli különbségek és a mérlegelhető bizonyítékok hiányában az alperes alaptalanul hivatkozott analógiaként a Legfelsőbb Bíróság korábbi eseti döntésére. Mivel a jogalap kérdésében a bizonyítási eljárást megfelelően lefolytatták, a tűz keletkezésének okára irányuló alperesi bizonyítási indítványt indokoltan mellőzte a bíróság.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Kúria a jogerős részítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán kötelezte az alperest a felperes jogi képviseleti díjának megfelelő perköltség megfizetésére és saját perköltsége viselésére.

Budapest, 2012. február 2.

*dr. Kiss Mária tanácselnök, előadó bíró s.k., dr. Rédei Anna bíró
s.k., dr. Farkas Attila bíró s.k.*

Sipos

a kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző